

[Statsministeren]

nikken, at dette bestemt ikke er det eneste problem.

Jeg er enig i hovedsigtet med kronikken, nemlig at pege på, at der er en række problemer, og jeg finder det værdifuldt, at vi får en offentlig debat herom. Også gerne med indlæg fra dem, der ved, hvor »skoen trykker«.

Jeg er overbevist om, at de politisk ansvarlige – ministre og kommunalbestyrelser – er opmærksomme på problemerne.

Spm. nr. 1280

Til *industriministeren* (24/7 81) af:

Maisted (FP):

»Kan ministeren redegøre for det kommercielle system, der er sat i scene mellem offentligt ansatte på DTH, det offentligt finansierede opfinderkontor og den offentligt finansierede teknologistyreelse, der med 100 pct.s garanti giver »jackpot« til de ansatte på DTH, der får indsatsen finansieret af de offentlige kasser, mens overskuddet går i deres private lommer?«

Begrundelse

Der henvises til artiklen »Jackpot på DTH-patent« i fagbladet *Ingeniøren* den 24. juli 1981.

Besvarelse (11/8 81):

Industriministeren (Erling Jensen):

Der eksisterer ikke noget kommercielt system mellem offentligt ansatte på Danmarks Tekniske Højskole (DTH) på den ene side og Opfinder- og Licensformidlingskontoret på Teknologisk Institut (OLK) samt Teknologistyrelsen på den anden side.

Den ordning, som omtales i den med spørgsmålet fremsendte artikel i *Ingeniøren* fra den 24. juli 1981, står åben for alle opfindere, der arbejder som enkeltpersoner, og som har gjort en opfindelse, de ønsker udnyttet i praksis, eventuelt efter forudgående patentering. Som sådanne »enkeltopfindere« betragtes også opfindere, der er ansat på DTH, idet lærere og andet videnskabeligt personale ved universiteter og andre højere læreanstalter i henhold til loven om arbejdstageres opfindelser har den fulde ret til de opfindelser, de gør.

Ordningen finansieres delvis gennem de af Teknologistyrelsen administrerede erhvervsfremmeordninger og delvis af de indtægter, OLK modtager som modydelse for sin bistand ved udnyttelsen af opfindelser, der afkaster indtægter for opfinderen.

Formålet med ordningen er at medvirke til, at opfindelser, der gøres af enkeltpersoner, blive praktisk udnyttet til erhvervsmæssige formål, så vidt muligt gennem produktion her i landet; men hvor dette – som i det heromhandlede tilfælde – ikke viser sig muligt, søges udnyttelsesretten ved licensgivning udnyttet andetsteds, således at der tilflyder landet valutaindtægter derfra.

Når offentligt ansatte forskere benytter ordningen, er det en af de fremgangsmåder, hvorved staten kan medvirke til det fra mange sider efterlyste samarbejde mellem forskere og industri, et samarbejde, som regeringen er indstillet på at fremme mest muligt.

Som det fremgår af artiklen i *Ingeniøren*, er der i øvrigt netop ikke tale om, at det indvundne overskud alene går i opfindernes private lommer. Det ydede statstilskud er betalt tilbage, og indtægterne – der beskattes på normal måde – deles mellem opfinderne og OLK og kan således genanvendes til fremme af nye opfindelser og disses praktiske udnyttelse i erhvervslivet.

Spm. nr. 1281

Til *arbejdsministeren* (27/7 81) af:

Stavad (S):

»Hvad vil ministeren gøre for at nedbringe den alt for lange ekspeditionstid i arbejdsdirektoratet?«

Begrundelse

Det synes betænkeligt, at afgørelser, som har så direkte betydning for enkeltpersoners økonomiske situation, kan være så længe undervejs. Ofte er der tale om sager, som i ekspeditionstiden henviser berørte personer til bistandshjælp som eneste mulighed, indtil sagen er afgjort. Samtidig drejer det sig ofte om personer, som i forvejen er udsat for et hårdt pres såvel økonomisk som psykisk. Den lange ventetid på en afgørelse kan også afstedkomme nye problemer for den enkelte, som kan afføde yderligere offentlige udgifter. I en situation, hvor vi har en stor arbejdsløs-